

F. t. l. om ændr. i l. om off. forsorg (vedr. kommunehjælpens størrelse).

modtagernes kår, men som imidlertid kun i ringe grad fik virkning på kommunehjælpen.

Foruden en lille forhøjelse i grundbeløbet, hvilken forhøjelse også kommer kommunehjælpsunderstøttede til gode, har rentemodtagerne ved sidstnævnte lov fået forbedret den i 1946 indførte brændsels- og beklædningshjælp, hvorhos der er tillagt dem et særligt „rentetillæg“, der udgør $7\frac{1}{2}$ pct. af de for de enkelte rentemodtagere beregnede grundbeløb. Endelig er der indført et nyt tillæg for aldersrentemodtagere over 80 år, og det personlige tillæg er forhøjet fra 5 pct. til $7\frac{1}{2}$ pct. Når man ved denne lovændring kun foretog en mindre forhøjelse af rentens grundbeløb og i stedet lagde hovedvægten på en forhøjelse af tillæggene og indførelse af et nyt tillæg, skyldtes dette ønsket om, at forbedringerne navnlig skulle komme de rentemodtagere tilgode, der ikke har anden indtægt af betydning, og som derfor ikke har kunnet drage nytte af de i 1946 indførte forbedrede fradragsregler.

Da der som nævnt ikke blev foretaget nogen nævneværdig forhøjelse af grundbeløbene, fik disse ændringer så godt som ingen virkning for de kommunehjælpsunderstøttede, selvom den anførte motivering i og for sig talte for også at forhøje hjælpen til disse, der ikke har indtægter ved siden af hjælpen, og der er herved fremkommet en ikke tilsigtet forskel mellem de 2 gruppers forhold. På denne baggrund stilles der forslag om, at det i 1947 indførte „rentetillæg“ også kommer de kommunehjælpsunderstøttede tilgode.

Herudover har man fra kommunal side allerede i 1946 og senest for ganske nylig gjort opmærksom på, at et rådighedsbeløb på 10 pct. af de efter § 297, stk. 1, ydede beløb er for lille, og at man i et ikke ubetydeligt omfang har været tvunget til at overskride dette beløb.

I overensstemmelse med disse betragtninger, som socialministeriet i det hele deler, og som har vist sig ikke at være begrænsede i gyldighed til en overgangsperiode efter gennemførelsen af de ændrede regler i 1946, stilles der endvidere forslag om, at rådighedsbeløbet fastsættes til 15 pct. i stedet for som nu 10 pct.

Selv efter de således foreslåede forhøjelser kan det imidlertid være vanskeligt for kommuner med få understøttede at holde den udbetalte kommunehjælp til underhold indenfor de i § 297, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, navnlig såfremt der til en enkelt eller ganske få personer gennem længere tid må udbetales særlig stor hjælp.

Man har derfor stillet forslag om som et nyt 3. pkt. til § 297, stk. 2, at indføje en regel, der i princippet svarer til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, og som giver adgang til at forhøje rådighedsbeløbet, hvis antallet af kommunehjælpsunderstøttede i en kommune har været mindre end 25.

Det bemærkes, at de foreslåede ændringer i forsorgslovens § 297 må påregnes at ville medføre en årlig merudgift for det offentlige (kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond) på ca. $2\frac{1}{4}$ million kr.